

ВАЛЕРІАНИ КОРЕНІ РІЗАНІ

Valerianae radix minutata

VALERIAN ROOT, CUT

Висушені різані підземні частини *Valeriana officinalis L. s.l.*, що охоплюють кореневище, корені й столони.

Сировину одержують із валеріани коренів, описаних у монографії «Валеріани корені», для використання її у трав'яних чаях.

Вміст:

- **ефірна олія:** не менше 3 мл/кг, у перерахунку на суху сировину;
- **сесквітерпенові кислоти:** не менше 0.10 % (м/м), у перерахунку на валеренову кислоту ($C_{15}H_{22}O_2$; М.м. 234.3) і суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

A. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок блідо-жовтаво-сірого або сірувато-коричневого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи хлоральгідрату розчин *P*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 2526.-1): зірка групи прямокутних склерейд із помірно потовщеними оболонками або крупними порожнинами з основи стебла [H];

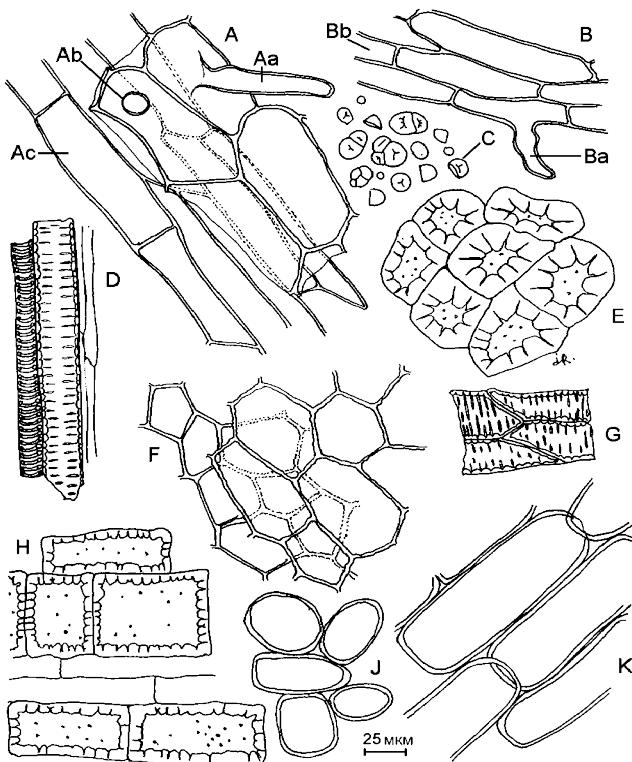

Рисунок 2526.-1. Діагностичні структури валеріани коренів різаних (ідентифікація В)

численні фрагменти паренхіми з крупних яйцеподібних клітин (поздовжній зріз [K], поперечний зріз [J]); спіральні, сітчасті або пористі судини, ізольовані або в дрібних групах [D, G]; тонкостінні видовжені клітини всисного шару (вигляд з поверхні [A], поперечний зріз [B]), деякі з кореневими волосками [Aa, Ba] або їх рубцями [Ab]; всисний шар зазвичай з прилеглим нижнім шаром клітин із дешо потовщеними й видовженими оболонками [Ac, Bb]; фрагменти покривної тканини кореневища з 1 або 2 шарів багатокутних клітин із нерівномірно потовщеними оболонками [F]; кілька груп склерейд із товстими оболонками й вузькими порожнинами [E] із серцевини кореневища. Переглядають під мікроскопом, використовуючи розчин 50 % (об/об) гліцерину *P*. У порошку виявляються численні крохмальні зерна, прості або 2–6-компонентні, але часто відокремлені, округлі або неправильної форми, приблизно 15 мкм у діаметрі; у більшості зерен виявляється дешо нечіткий тріщиноподібний або радіальний центр крохмалеутворення [C].

В. ▶ Високоефективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 0.5 г здрібненої на порошок сировини (355) (2.9.12) додають 5.0 мл метанолу *P*, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

Розчин порівняння (a). 2.5 мг ацетоксивалереноової кислоти *P* 4.0 мг валереноової кислоти *P* розчиняють у метанолі *P* і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (a) доводять метанолом *P* до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (c). 10 мкл цитронелолу *P* розводять до 40 мл метанолом *P* (розчин А). 4 мг валереноової кислоти *P* розчиняють у розчині А і доводять об'єм розчину тим самим розчином до 20 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (a) i (b)):
— валереноова кислота.

Пластинка: ТШХ-пластинка із шаром силікагелю *F₂₅₄* Р (2–10 мкм).

Рухома фаза: оцтова кислота льодяна *P* — етилацетат *P* — толуол *P* (0.5:30:70).

Нанесення: 5 мкл випробовуваного розчину, 2 мкл розчинів порівняння (a), (b) i (c), смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластинки.

Висушування: у потоці повітря за кімнатної температури протягом 5 хв.

Виявлення: обробляють анісового альдегіду розчином *P* 2 і нагрівають за температури 100 °C протягом 5 хв; переглядають за денного світла.